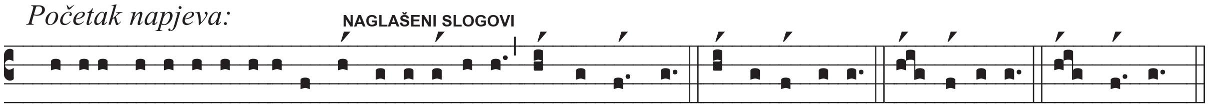
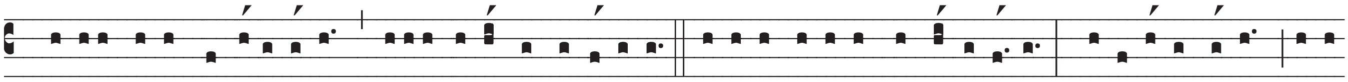
NAPJEV POSLANICE / TONUS EPISTOLÆ

Početak napjeva:

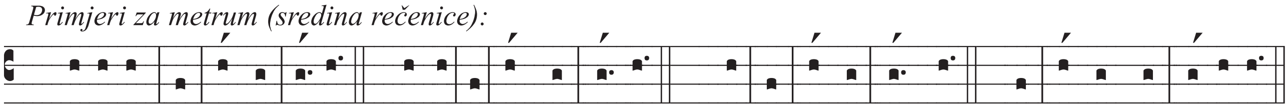
Léctio Epístolæ beá-ti Pauli Apóstoli ad Romános. ad Corínthios. ad Gálatas. ad Títum.

Léctio li-bri Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli. Léctio Actuum Apostolórum. In diébus illis:...

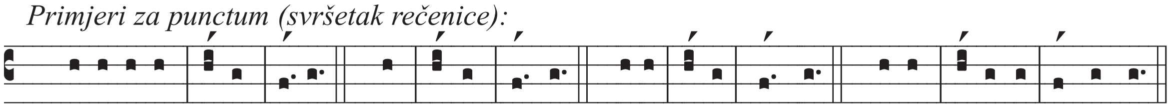
U ovome napjevu postoji melodija za sredinu rečenice — METRUM (dvotočka / točka-zarez) i za svršetak rečenice — PUNCTUM (točka). Upitne rečenice pjevaju se na posebnu melodiju. U duljim rečenicama »metrum« se može otpjevati jednom ili više puta, ovisno o samome tekstu; međutim, neka se »metrum« pjeva samo na kraju određene misaone cjeline. S druge strane, ako je tekst rečenice kraći, »metrum« se ne pjeva, nego samo »punctum« na kraju rečenice.

Primjeri za metrum (sredina rečenice):

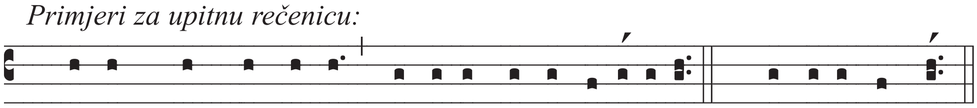
...própior est nostra salus: ...sciénti-am sanctórum: ...persequénti-bus vos: ...de-ín-de pro pópu-li:

Primjeri za punctum (svršetak rečenice):

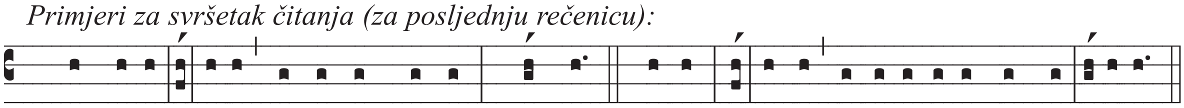
...indu-ámur arma lucis. ...ap-propinquábit. ...dili-génti-bus se. ...re-sur-réxit a mórtu-is.

Primjeri za upitnu rečenicu:

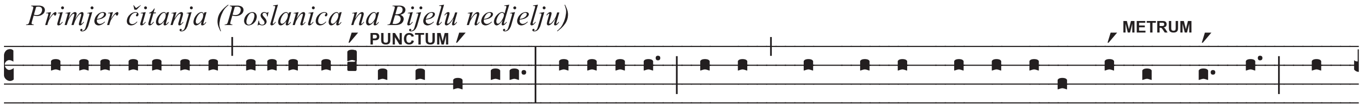
...Deum, quem non videt, quómodo potest di-lígere? ...Quid í-gi-tur lex?

Primjeri za svršetak čitanja (za posljednju rečenicu):

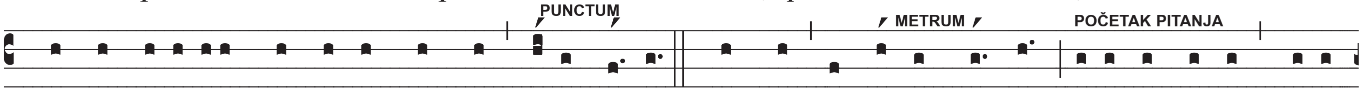

...sed indu-í-mini Dóminum JESUM Christum. ...idem ip-se es: et anni tu-i non de-fícient.
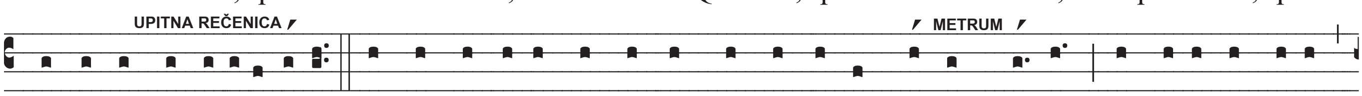
Primjer čitanja (Poslanica na Bijelu nedjelju)

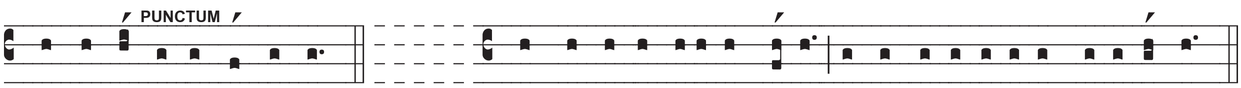
Léctio Epístolæ beáti Joánnis Apóstoli. Caríssimi: Omne, quod natum est ex Deo, vincit mundum: et

hæc est victória, quæ vincit mundum, fides nostra. Quis est, qui vincit mundum, nisi qui credit, quóni-

am JESUS est Fílius Dei? Hic est qui venit per aquam, et sánguinem, JESUS Christus: non in aqua solum,

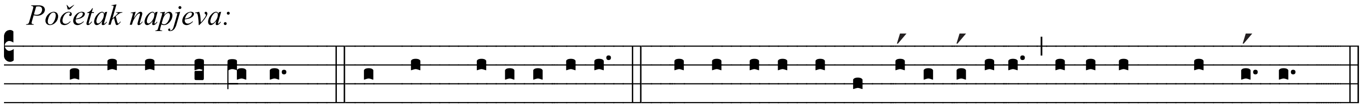

sed in aqua et sánguine. *(završetak):* Qui credit in Fílium Dei, habet testimónium Dei in se.

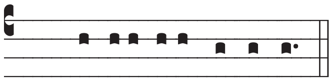
Napomene: Ovaj se napjev upotrebljava uvijek za »Poslanicu« (tj. čitanje prije Evanđelja), također ako je čitanje iz Staroga Zavjeta (npr. za čitanje Bogojavljenja: »Lectio Isaiæ Prophetæ«). Ako ima više čitanja prije Evanđelja (npr. u Misama bdjenja ili na kvatrene subote), za njih se upotrebljava »Tonus Prophetiæ« (može se pronaći u »Liber usualis«); ali zadnje čitanje prije Evanđelja uvijek se pjeva po gornjemu napjevu (»Tonus Epistolæ«). Na svršetku čitanja ne pjeva se niti ne govori nikakav poseban dodatak (npr. »Verbum Dómini / Riječ Gospodnja«), nego samo ceremonijar tiho odgovara: »Deo grátias« (dakle, ništa ne odgovara niti svećenik, niti narod, niti pjevački zbor).

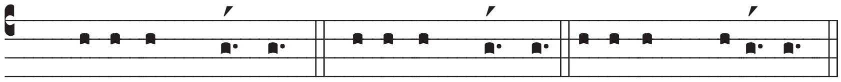
NAPJEV EVANĐELJA / TONUS EVANGELII

Početak napjeva:

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíri-tu tu-o. ℣. Sequénti-a sancti Evangéli-i secúndum Matthǽum.

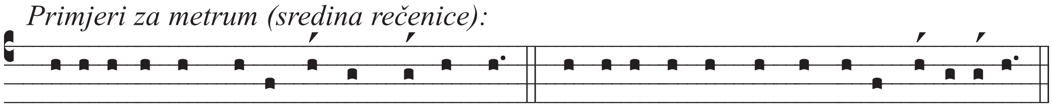

℟. Glória tibi Dómine. *(Ostala Evanđelja):* ...secúndum Marcum. secúndum Lucam. secúndum Joánnem.
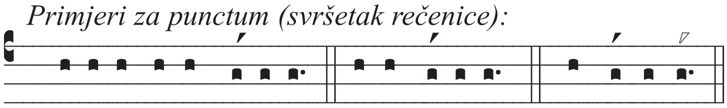
I u ovome napjevu postoji melodija za sredinu rečenice (metrum) i za svršetak rečenice (punctum). »Metrum«, upitna rečenica i posljednja rečenica pjevaju se jednako kao u napjevu Poslanice (pripazi: ovdje je velika terca umjesto male terce!). U duljim rečenicama »metrum« se može otpjevati također više puta, ovisno o tekstu. Ako posljednja rečenica završava pitanjem, upotrebljava se napjev za posljednju rečenicu, a ne za upitnu rečenicu.

Primjeri za metrum (sredina rečenice):
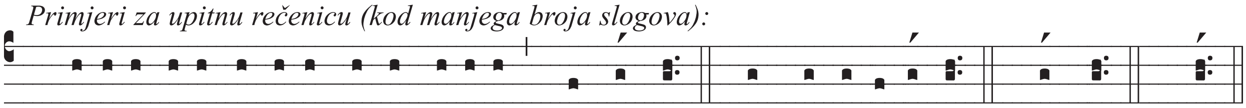

Médi-a autem nocte clamor factus est: Núptiæ factæ sunt in Cana Galilǽ-æ:

Primjeri za punctum (svršetak rečenice):

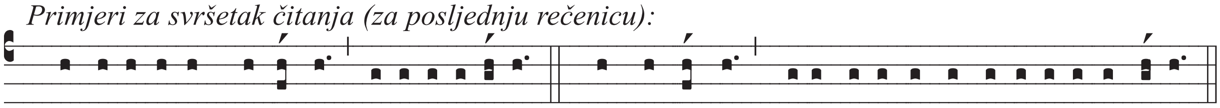
...díxerit vobis, fácite. ...tríbus Isra-ël. ...non fu-it sic.

Primjeri za upitnu rečenicu (kod manjega broja slogova):

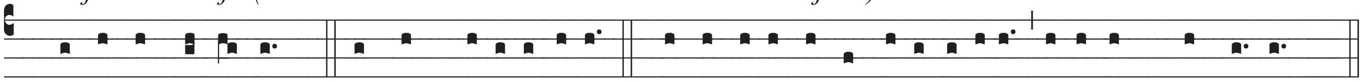
...Sic eum volo manére, donec véniam, quid ad te? ...Quot panes habétis? ...Quid vis? ...Quæ?

Primjeri za svršetak čitanja (za posljednju rečenicu):

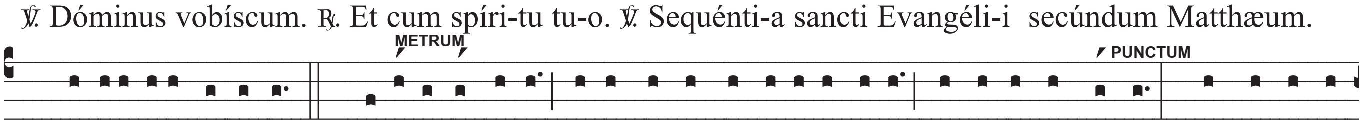

...et credidérunt in e-um discípuli ejus. ...Qualis est hic, quia mare et venti obœ́diunt e-i?
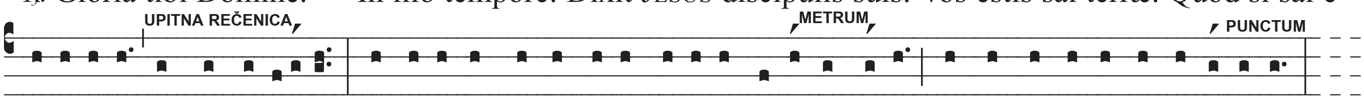
Primjer Evanđelja (Misa »In medio Ecclesiæ« o crkvenim naučiteljima):
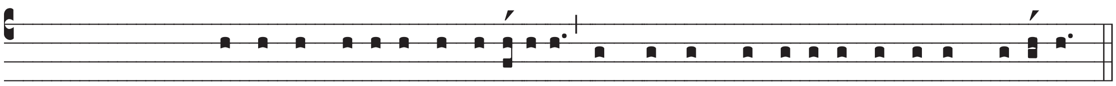

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíri-tu tu-o. ℣. Sequénti-a sancti Evangéli-i secúndum Matthǽum.

℟. Glória tibi Dómine. — In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal e-

vanúerit, in quo saliétur? Ad níhilum valet ultra, nisi ut mittátur foras, et conculcétur ab homínibus...

(završetak): ...qui autem fécerit et docúerit, hic magnus vocábitur in regno cælórum.

Napomene: Danas se najčešće upotrebljava ovaj napjev za Evanđelje, bilo da ga pjeva đakon, bilo svećenik / celebrant. Za Evanđelje Muke uzima se posebni napjev. Na svršetku Evanđelja ne pjeva se niti ne govori nikakav poseban dodatak, nego samo ceremonijar tiho odgovara: »Laus tibi Christe« (dakle, ništa ne odgovara niti svećenik, niti narod, niti pjevački zbor). Posljednje Evanđelje nikada se ne pjeva (pa ni onda kad se uzima posebno Posljednje Evanđelje), nego ga uvijek recitira svećenik za oltarom i to potiho (samo asistenti odgovaraju: »Deo grátias«).